

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXXI. De potentia amoris.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

aliquid se prævalere, in spirituali exercitatione tantum laborabat, quod eam corpore deficere oportebat.

CAPUT XXXI.

DE POTENTIA AMORIS.

Christus se
ut captivum
animæ
tradit.

ALIA deinde vice, cum in gratiarum actione recogitaret potentiam amoris divini, qui Christum de sinu Patris deposuit in uterum Matris, dixit ad eam Dominus : « Ecce me in potestatem animæ tuæ do, ut sim captivus tuus, ut imperes de me omne quodcumque volueris : egoque sicut captivus qui nil prævalet, quam quod dominus suus jusserit, ad omnem voluntatem tuam ero paratus. » At illa mira gratitudine dignationis tantæ verba suscipiens, cogitabat intra se quid a Domini potissimum expeteret pietate. Sed inveniens in corde suo quod nil sanitati præoptaret, eo quod jam Paschalis instaret solemnitas, et ipsa ab Adventu Domini usque ad tempus illud, excepto Vigilia et die Nativitatis Christi, propter continuam infirmitatem suam, chorum non intraverat, tamen in se reversa cogente eam fidelitate quam semper ad Deum habebat, ait ad Dominum : « O dulcissime et amantissime animæ meæ, etiamsi nunc omnem fortitudinem et sanitatem quam unquam habui recuperare possem, nequaquam vellem ; sed hoc solum a te volo, ut nunquam a tua discordem voluntate, sed omne quod tu vis et in me peragis, sive prosperum sive adversum, hoc ego semper tecum velim. » Statimque videbatur sibi quod Dominus eam sinistra amplexaretur, et caput ejus supra pectus suum reclinaret, dicens ei : « Ex quo tu vis omne quod ego volo,

Nihil se
velle quam
quod
voluerit
Dominus
testatur
Mechtildis.

sic anima tua semper erit in amplexu meo, omnemque dolorem capitis tui mihi intrahens in meipso, cum passionibus meis sanctificabo. »

Multo adhuc plura de his scribi possent quæ in hac infirmitate¹ sibi Dominus fecit; sed ideo prætermittimus, quia tam interrupta nunc partim et iterum partim proferendo, sæpissime, ut ipsa fatebatur, optima subtrahebat. Dicebat enim: « Omnia quæ dico vobis quasi ventus sunt respectu eorum quæ verbis nullo modo exprimere possum. » Quandoque etiam tam latenti lingua loquebatur, ut eam bene intelligere non possemus; unde nihil de his, præter ea quæ diligenter et veraciter audivimus, et conservare potuimus, ad laudem Dei et utilitatem scripsimus proximorum.

CAPUT XXXII.

DE AMPLEXU DOMINI ET DE CORDE DOMINI.

ALTERA vice cum Deo in infirmitate querularetur, quod chorum intrare et alia bona opera facere non posset, visum est sibi quasi Dominus in lectum juxta eam reclinaret, sinistro eam brachio amplectens, ita ut vulnus Cordis ejus dulcissimi suo Cordi jungeretur. Tunc ait illi: « Cum infirmaris, sinistra te circumcomplexor, et cum sanata es, dextera te amplector; sed hoc scias quod cum sinistra mea amplecteris, multo vicinius tibi Cor meum sociatur. »

Propter
infirmitatem
delectata
Mechtildis.

1. A fine Adventus anni 1290 usque ad Pascha sequentis, 1291; quo quidem intervallo defuncta est Abbatissa Gertrudis.